

Когато вѣтръ повѣе
Ветрътъ ще те люлѣе.
Кога кошута въ пѣть мине,
Кошута ще те накърми.
Дамяне, Дамянъ войвода,
Растѣ, Дамянчо, порастѣ,
Отъ село въ село да ходишъ
Мене отъ робство да избавишъ.“

Даничка дѣвойка.

Вино пийтъ трийсетъ делии,
Вино пийтъ отъ Демиръ-капия,
А ракия отъ Прилѣпа града.
Слуга имъ бе Даничка дѣвойка,
Тя имъ служи съ чаша мѣровница,
Дѣто мѣри дванайсетъ оки;
Не приемватъ чаша мѣровница,
Дѣто мѣри дванайсетъ оки;
Най приематъ моми тънки прѣсти,
Че Даничка имъ отговаря:
„Вино пийте трийсетъ делии,
Вино пийте съ менъ си не играйте,
Не съмъ ази за трийсетъ делии,
Но съмъ ази за одного юнака,
Който съблѣче свилена кошуля,
Да прѣплува море и бѣлъ Дунавъ,
Да излѣзе отвѣдъ на края,
Да набере зеленъ здравецъ,
Той да земе Даничка дѣвойка.“
Наелъ се е Павле добръ юнакъ,